

опрѣдѣленія въ дателенъ падежъ като: *Азъ му съмъ приличенъ*; *Стоянъ е роднина Драгану*; *блѣдѣте благодарни учителю си*!

З а б ѣ л ѣ ж в. Въ случай, кога-то имя-то нѣма дателенъ падежъ, то на мѣсто него ся употреблява винителенъ падежъ, придруженъ съ прѣдлогъ на; като: *азъ подарихъ на сынове-ты си по едно лозѣ*; такожде казвать: *Стоянъ е роднина на Драгана, на мѣсто Драгану* и пр.

202. Глаголи сложни съ прѣдлогъ искать опрѣдѣленіе въ винителенъ падежъ придружено повече-то пѣти съ същій прѣдлогъ; като: *излизамъ изъ града*; *влизамъ въ градъ*; *възлизамъ възъ стлѣбѣ-тъ*; *събирамъ ся съ Стояна*, *олѣгамъ ся о стѣнѣ-тъ* и пр.

203. Опрѣдѣленіе при два или повече глаголы, кога-то го искать въ еднакъвъ падежъ, употреблява ся наведнажъ; като: *азъ обичамъ, почитамъ и хвалѣмъ господара си*. А кога-то единый глаголъ го иска въ винителенъ падежъ, а другой въ дателенъ падежъ, то и опрѣдѣленіе-то, повторено, поставя ся и въ два-та падежя; като: *азъ почитамъ господара си, и вѣрно му (господару) слугувамъ*.

ГЛАВА ЧЕТВРТА.

За періоды-ты.

204. Едно главно прѣдложеніе, допълнено съ приставены, или сборъ отъ нѣкол-